

CE ESTE PSIHOLOGIA TRANSPERSONALA?

"Trebuie sa fii cineva inainte de a deveni nimeni"

Jack Engler (in "Journal of Transpersonal Psychology", Vol. 16, 1984)

Psihologia transpersonală extinde cercetarea psihologică spre dimensiunea spirituală a existenței, punând accent pe studiul "starilor" și proceselor în care oamenii experimentează legături profunde cu interiorul ființei, cu aspectele esențiale din universul care ne înconjoară.

Este considerată ca cea de-a patra forță în psihologie și cea mai nouă ramură a acesteia, ca o evoluție naturală a psihologiei umaniste, înglobând și câteva elemente din precursorii umanismului: psihanaliza și cognitivism-behaviorismul.

Aceasta ramură a psihologiei promovează dezvoltarea și explorarea tuturor potențialităților latente ale ființei umane, între domeniile studiate fiind cuprinse:

- forme ("starile") de conștiință modificată.
- practici și experiențe din religiile lumii și din cadrul tradițiilor esoterice.
- procesul de împlinire a Sinelui.
- transformările și evoluția conștiinței.
- arta transpersonală - simboluri și arhetipuri transpersonale.
- metode și tehnici de cercetare ale manifestărilor transpersonale.
- maturizarea și optimizarea personalității.
- psihoterapia transpersonală și consilierea spirituală.
- abordări transpersonale în educație.
- creativitatea, empatia și intuiția spirituală.
- experiențele mistice și arhetipale.
- psihologia meditației.

Psihologia transpersonală are două obiective esențiale:

- I. Intelegerea experiențelor transpersonale, temporare, a nivelurilor și formelor/starilor de conștiință accesibile omului.
- II. Studiul și intelegerea dezvoltării transpersonale a individului; a modificărilor permanente ale structurilor psihice și spirituale.

Psihologia transpersonală ia în considerare întreg spectrul experiențelor umane, inclusiv psihopatologia, existentialismul și nivelurile spirituale. Modelele și teoriile sale nu rezultă din cercetarea bolilor psihice, ci pun accent pe experiențele omului sănătos, matur, care dorește să își activeze toate capacitatile latente ale ființei sale. Astfel, psihologia transpersonală este cel mai bine definită ca o psihologie a sănătății și potențialităților umane.

Pentru aceasta orientare psihologică, personalitatea umană nu este un scop în sine, ci o parte a ființei umane care permite manifestarea Sinelui, un intermediu între spirit și lume. Cu alte cuvinte, personalitatea este cea care mediaază între personal și transpersonal. El obisnuit, format prin interacțiunea cu elementele sociale și culturale reprezintă pentru psihologia transpersonală doar o manifestare a "ceva" mult mai larg și profund, care constituie de fapt esența ființei umane.

Oricare ar fi denumirea pe care i-o dam: Sine, Self, Atman, Lumina, acesta este sursa si destinatia intregului proces evolutiv al omului.

Psihoterapia transpersonală abordeaza omul integral, luand in considerare toate dimensiunile manifestarii umane: fizic, emotional, cognitiv si spiritual. Extinderea constientei dincolo de limitele eului este considerata fundamentala pentru vindecare. O caracteristica a abordarii metodologice din psihoterapia transpersonală este integrarea practicilor clinice occidentale si a tehnicielor meditative, de extindere a constiintei specifice traditiilor spirituale orientale.

Psihoterapia transpersonală faciliteaza evolutia bio-psiho-spirituala si deschide portile pentru manifestarea luciditatii, creativitatii si intuietiei.

O ISTORIE PE SCURT A PSIHOLOGIEI TRANSPERSONALE

Abraham Maslow este considerat fondatorul psihologiei transpersonale. In 1968, el scrie in lucrarea "Toward a Psychology of Being" (Spre o psihologie a fiintarii): "*Consider ca psihologia umanista, cea de-a treia forta, este una tranzitionala, o pregatire pentru o alta, transpersonală, trans-umana*".

In 1969, el a fondat Asociatia Americana de Psihologie Transpersonală, impreuna cu Carl Rogers, Viktor Frankl, Anthony Sutich, Stanislav Grof, Jim Fadiman. In acelasi an, asociatia a editat Jurnalul de psihologie transpersonală, care a grupat ani la rand studii si cercetari in domeniu.

O doua orientare, rezultata prin extinderea perspectivei transpersonale din psihologie spre sociologie, antropologie, etnologie, educatie, comunicare, a fost sustinuta de infiintarea Asociatiei Transpersonale Internationale (ATI). Aceasta a organizat conferinte in toate continentele: Islanda in 1972; Brazilia, Finlanda, SUA in 1979; Australia, India in 1982; Elvetia, 1983; Japonia, 1985; Praga, SUA, 1992; Irlanda, 1994; Brazilia, 1996.

Noua paradigma si-a facut aparitia si in alte stiinte, in domenii conexe transpersonalului.

Realitatile "ascunse", pana nu demult apartinand misticilor vor fi explicate si descrise prin teorii stiintifice. Drumul deschis de Albert Einstein (teoria relativitatii generalizate 1905), Werner Heisenberg (principiul nedeterminarii/incertitudinii, 1930) si Max Planck (teoria cuantica) va fi explorat pe larg prin cercetari moderne: teoria "bootstrap" a lui Geoffrey Chew (1977), ordinea "implicata"- David Bohm, teoria catastrofelor- Rene Thom, modelul holografic-Karl Pribram, Structurile disipative- Ilya Prigogine, cauzalitatea morfogenetica-Rupert Sheldrake, Gaia, fiinta planetara- James Lovelock (1972), matricile perinatale- Stanislav Grof (1972)...

Toate acestea au deschis o noua viziune spirituala a existentei si dezvoltarii umane. Schimbarea paradigmelor a fost favorizata si de cunoasterea extensiva a practicilor si metodelor orientale de transformare, multe dintre ele fiind adaptate pentru Occident.

In Europa, psihologia are ca precursori pe C.G.Jung (care a utilizat prima data termenul de "transpersonal" in 1916), Roberto Assagioli-fondatorul psihosintezei, francezul Pierre Weil (cosmodrama), germanul Graf Durckheim cu terapia initiatica, austriacul Victor Frankl si logoterapia. s.a. Oficializarea transpersonalului in Europa s-a facut in 1987, cand a luat fiinta Asociatia Transpersonală Europeană. Aceasta a organizat congrese la Bruxelles (1984), Strasbourg (1990), Londra (1994), Varsovia (1997). Recunoasterea academica a psihologiei transpersonale in Europa a venit in 1997, prin infiintarea de catre Academia britanica a unei sectiuni de Psihologie Transpersonală in cadrul Departamentului de psihologie.

Dezvoltarea psihoterapiei transpersonale a fost sprijinita de infiintarea in 1994 a Asociatiei Internationale de Psihiatrie Spirituala. Primul sau congres, desfasurat la Lyon (Franta) a avut tema "Meditatia si Psihoterapia" si a constituit punctul de plecare pentru abordarea

transpersonală și spirituală în psihoterapie. Urmatorul simpozion, organizat la Sorbona în 1995 a fost intitulat "Spiritualitatea: pluralitate și unitate".

In prezent, reprezentanți marcanti ai psihologiei transpersonale sunt: Ken Wilber, Charles Tart, Claudio Naranjo, Roger Walsh, Frances Vaughan, Pierre Weil, Marc-Alain Descamps, Laura Boggio Gilot, Stanislav Grof, Arthur Deikmann, J.F. Bugental, Daniel Goleman, Elmer Green, Stanley Krippner, Lawrence LeShan, Michael Hutton.

PSIHOLOGIA TRANSPERSONALĂ ÎN ROMÂNIA

In țara noastră, primul curs de psihologie transpersonală a fost susținut în perioada 1995-1998 de prof. Ion Manzat la Facultatea de Parapsihologie și Științe Cognitive a Universității Ecologice. În prezent, psihologia transpersonală se studiază la:

- Facultatea de Psihologie a Universității de Vest din Timișoara - curs susținut de prof. Anca Munteanu începând cu anul 2000.
- Facultatea de Psihologie și Asistență Socială a Universității "Petre Andrei" din Iași - curs susținut începând cu anul școlar 2001/2002 de prof. Ion Manzat.